

**DEKLARĀCIJAS,
KAS PIEVIENOTAS LISABONAS LĪGUMU,
kas parakstīts 2007. gada 13. decembrī,
PIEŅĒMUŠĀS STARPVALDĪBU KONFERENCES NOBEIGUMA AKTAM**

A. DEKLARĀCIJAS PAR LĪGUMU NOTEIKUMIEM

1. Deklarācija par Eiropas Savienības Pamattiesību hartu

Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kam ir juridiski saistošs spēks, ir apstiprinātas pamattiesības, kas garantētas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā un kas izriet no dalībvalstīs pieņemtajām konstitucionālajām tradīcijām.

Ar Hartu netiek paplašināta Savienības tiesību piemērošanas joma ārpus Savienības pilnvarām un Savienībai netiek noteiktas nekādas jaunas pilnvaras vai uzdevumi, nedz grozītas pilnvaras un uzdevumi, kas noteikti Līgumos.

2. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 2. punktu

Konference ir vienisprātis par to, ka Savienībai jāpievienojas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai tā, lai saglabātu Savienības tiesību sistēmas īpašās iezīmes. Šajā sakarā Konference pieņem zināšanai, ka starp Eiropas Savienības Tiesu un Eiropas Cilvēktiesību tiesu pastāv pastāvīgs dialogs, ko būtu iespējams pastiprināt, kad Eiropas Savienība pievienosies Eiropas Cilvēktiesību konvencijai.

3. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienību 8. pantu

Savienība ņems vērā teritorijas ziņā mazo valstu īpašo stāvokli, kurām ar Savienību ir īpašas ciešas attiecības.

4. Deklarācija par Eiropas Parlamenta sastāvu

Papildu vietu Eiropas Parlamentā piešķirs Itālijai.

5. Deklarācija par Eiropadomes politisko piekrišanu attiecībā uz projektu Lēmumam par Eiropas Parlamenta sastāvu

Eiropadome sniegs politisku piekrišanu attiecībā uz pārskatīto projektu Lēmumam par Eiropas Parlamenta sastāvu 2009. līdz 2014. gada pilnvaru termiņā, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta priekšlikumu.

6. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienību 15. panta 5. un 6. punktu, 17. panta 6. un 7. punktu, kā arī 18. pantu

Izraugoties personas, kurām piedāvā stāties Eiropadomes priekšsēdētāja, Komisijas priekšsēdētāja un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos amatā, atbilstīgi jāņem vērā vajadzība respektēt Savienības un tās dalībvalstu ģeogrāfisko un demogrāfisko daudzveidību.

7. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 238. panta 2. punktu

Konference paziņo, ka lēmumu par Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punkta un Līguma par Eiropas Savienības darbību 238. panta 2. punkta īstenošanu Padome pieņems sešus mēnešus pēc tam, kad parakstīs Lisabonas līgumu, un ka šis lēmums stāsies spēkā vienā dienā ar minētā Līguma stāšanos spēkā. Lēmuma projekts ir izklāstīts turpmāk.

Projekts Padomes Lēmumam

attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punkta un Līguma par Eiropas Savienības darbību 238. panta 2. punkta īstenošanu laikposmā no 2014. gada 1. novembra līdz 2017. gada 31. martam, no vienas puses, un pēc 2017. gada 1. aprīļa, no otras puses

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

tā kā:

- 1) Būtu jāpieņem noteikumi, kas ļautu veiksmīgi pāriet no sistēmas, kurā lēmumus Padomē pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu – kā tā definēta tā Protokola par pārejas noteikumiem 3. panta 3. punktā, kuru turpinās piemērot līdz 2014. gada 31. oktobrim – uz balsošanas sistēmu, kas paredzēta Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punktā un Līguma par Eiropas Savienības darbību 238. panta 2. punktā, kuru piemēros, sākot no 2014. gada 1. novembra, tostarp, pārejas perioda laikā līdz 2017. gada 31. martam, specifiski noteikumi, kas paredzēti minētā protokola 3. panta 2. punktā.
- 2) Tiek atgādināts, ka Padomes prakse ir veltīt visas pūles tam, lai stiprinātu to lēmumu demokrātisko legimitāti, kas pieņemti ar kvalificētu balsu vairākumu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. iedaļa

Noteikumi, ko piemēro laikposmā no 2014. gada 1. novembra līdz 2017. gada 31. martam

1. pants

Laikposmā starp 2014. gada 1. novembri un 2017. gada 31. martu, ja Padomes locekļi, kas pārstāv:

a) vismaz trīs ceturtdaļas iedzīvotāju kopskaita, vai

b) vismaz trīs ceturtdaļas dalībvalstu kopskaita,

kas vajadzīgs, lai būtu panākts bloķējošais mazākums, kas izriet no Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punkta pirmās daļas vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 238. panta 2. punkta piemērošanas, izsaka iebildumus sakarā kāda akta pieņemšanu Padomē ar kvalificētu balsu vairākumu, Padome apspriežas par šo jautājumu.

2. pants

Šādas apspriešanās gaitā Padome dara visu, kas ir tās spēkos, lai saprātīgā laikposmā, un neskarot ar Savienības tiesību aktiem noteiktos obligātos laika ierobežojumus, panāktu apmierinošu risinājumu, kas varētu kļiedēt visas 1. pantā minēto Padomes locekļu bažas.

3. pants

Šajā sakarā Padomes priekšsēdētājs ar Komisijas palīdzību un atbilstīgi Padomes reglamentam uzņemas jebkādu iniciatīvu, lai nodrošinātu plašāku vienošanās pamatu Padomē. Padomes locekļi sniedz priekšsēdētājam savu palīdzību.

2. iedaļa

Noteikumi, ko piemēro laikposmā pēc 2017. gada 1. aprīļa

4. pants

Sākot no 2017. gada 1. aprīļa, ja Padomes locekļi, kas pārstāv:

a) vismaz 55 % iedzīvotāju kopskaita, vai

b) vismaz 55 % dalībvalstu kopskaita,

kas vajadzīgs, lai būtu panākts bloķējošais mazākums, kas izriet no Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. punkta pirmās daļas vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 238. panta 2. punkta piemērošanas, izsaka iebildumus sakarā kāda akta pieņemšanu Padomē ar kvalificētu balsu vairākumu, Padome apspriežas par šo jautājumu.

5. pants

Šādas apspriešanās gaitā Padome dara visu, kas ir tās spēkos, lai saprātīgā laikposmā, un neskarot ar Savienības tiesību aktiem noteiktos obligātos laika ierobežojumus, panāktu apmierinošu risinājumu, kas varētu kļiedēt visas 4. pantā minēto Padomes locekļu bažas.

6. pants

Šajā sakarā Padomes priekšsēdētājs ar Komisijas palīdzību un atbilstīgi Padomes reglamentam uzņemas jebkādu iniciatīvu, lai nodrošinātu plašāku vienošanās pamatu Padomē. Padomes locekļi sniedz priekšsēdētājam savu palīdzību.

3. iedaļa

Spēkā stāšanās

7. pants

Šis lēmums stājas spēkā Lisabonas līguma spēkā stāšanās dienā.

8. Deklarācija par praktiskajiem pasākumiem, kuri jāveic, stājoties spēkā Lisabonas līgumam, saistībā ar Eiropadomes prezidentūru un Ārlietu padomi

Gadījumā, ja Lisabonas līgums stātos spēkā pēc 2009. gada 1. janvāra, Konference aicina tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kas tajā laikā vadīs Padomes sešu mēnešu prezidentūru, no vienas puses, un personu, ko ievēlēs par Eiropadomes priekšsēdētāju, kā arī personu, ko iecels Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos amatā, no otras puses, apspriežoties ar nākamā pusgada prezidējošo dalībvalsti, veikt konkrētus nepieciešamus pasākumus, kas ļautu nodrošināt Eiropadomes un Ārlietu padomes prezidentūras funkciju materiālo un organizatorisko aspektu efektīvu nodošanu.

9. Deklarācija par 16. panta 9. punktu Līgumā par Eiropas Savienību attiecībā uz Eiropadomes lēmumu par Padomes prezidentūru

Konference paziņo, ka Padomei būtu jāsāk sagatavot lēmums, ar kuru nosaka procedūras, kā ievieš lēmumu par Padomes prezidentūru pēc tam, kad parakstīts Lisabonas līgums, un sešu mēnešu laikā tas būtu politiski jāapstiprina. Projekts Eiropadomes lēmumam, kuru pieņems šā Līguma spēkā stāšanās dienā, ir izklāstīts turpmāk:

Projekts Eiropadomes Lēmumam par Padomes prezidentūru

1. pants

1. Padomes prezidentūru, izņemot Ārlietu padomes prezidentūru, katrā 18 mēnešu laikposmā kopīgi nodrošina iepriekš izveidota trīs valstu grupa. Šīs grupas izveido, ievērojot dalībvalstu vienlīdzīgas rotācijas principu un ņemot vērā gan to daudzveidību, gan teritoriālo līdzsvaru Savienībā.

2. Katrs grupas loceklis pēc kārtas pilda visu padomes sastāvu prezidentūras pienākumus sešus mēnešus, izņemot Ārlietu padomes prezidentūras pienākumus. Pārējie grupas locekļi palīdz prezidentūrai visu tās pienākumu izpildē, pamatojoties uz kopīgu programmu. Grupas locekļi var, savstarpēji vienojoties, paredzēt citus noteikumus.

2. pants

Dalībvalstu valdību Pastāvīgo pārstāvju komitejas prezidentūru nodrošina tās dalībvalsts pārstāvis, kura pilda Vispārējo lietu padomes prezidentūras uzdevumus.

Politikas un drošības komitejas prezidentūru nodrošina Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos pārstāvis.

Padomes sastāvu, izņemot Ārlietu padomes, darba grupu prezidentūras pienākumus pilda tās grupas loceklis, kas pilda attiecīgā Padomes sastāva prezidentūras pienākumus, ja vien saskaņā ar 4. pantu nav nolemts citādi.

3. pants

Vispārējo lietu padome sadarbībā ar Komisiju nodrošina dažādu Padomes sastāvu darba saskaņotību un nepārtrauktību, izstrādājot daudzgadu programmas. Prezidējošās dalībvalstis ar Padomes Ģenerālsekretariāta palīdzību veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu Padomes darba organizēšanu un sekmīgu norisi.

4. pants

Padome pieņem lēmumu, ar ko paredz pasākumus šā lēmuma piemērošanai.

10. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienību 17. pantu

Konference uzskata, ka tad, kad Komisijas sastāvā vairs nebūs visu dalībvalstu pilsoņu, Komisijai īpaša uzmanība būs jāpievērš vajadzībai nodrošināt pilnīgu pārskatāmību attiecībā uz visām dalībvalstīm. Attiecīgi Komisijai cieši jāsadarbojas ar visām dalībvalstīm neatkarīgi no tā, vai Komisijas sastāvā ir to pilsoņi, un šajā kontekstā jāpievērš īpaša uzmanība vajadzībai dalīties informācijā un konsultēties ar visām dalībvalstīm.

Konference arī uzskata, ka Komisijai būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka tiek ņemts vērā politiskais, sociālais un ekonomiskais stāvoklis visās dalībvalstīs, tostarp tajās, kuru pilsoņi nav Komisijas sastāvā. Šiem pasākumiem būtu jānodrošina arī tas, ka šo dalībvalstu nostāju ņem vērā, pieņemot piemērotus organizatoriskus noteikumus.

11. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienību 17. panta 6. un 7. punktu

Konference uzskata, ka saskaņā ar Līgumu noteikumiem Eiropas Parlaments un Eiropadome ir līdzatbildīgi par Eiropas Komisijas priekšsēdētāja ievēlēšanas procesa veiksmīgu norisi. Tādēļ pirms Eiropadomes lēmuma pieņemšanas Eiropas Parlamenta un Eiropadomes pārstāvji veiks nepieciešamo apspriešanos tādā veidā, kāds ir atzīts par vispiemērotāko. Saskaņā ar 17. panta 7. punkta 1.daļu šāda apspriešanās galvenokārt attieksies uz Komisijas priekšsēdētāja amata kandidātu kvalifikāciju, ņemot vērā Eiropas Parlamenta vēlēšanas. Šādas apspriešanās kārtību nosaka atbilstošā laikā, Eiropas Parlamentam un Eiropadomei abpusēji vienojoties.

12. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienību 18. pantu

1. Konference paziņo, ka attiecīgi sazināsies ar Eiropas Parlamentu, veicot sagatavošanas darbus pirms Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos iecelšanas amatā, kas paredzēta dienā, kad stāsies spēkā Lisabonas līgums, atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienību 18. pantam un Protokola pārejas noteikumiem 5. pantam; tā pilnvaru termiņš būs no minētās dienas līdz dienai, kad beidzas pilnvaru termiņš Komisijai, kas ir amatā attiecīgajā dienā.

2. Turklāt Konference atgādina attiecībā uz Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos, kura pilnvaru termiņš sāksies 2009. gada novembrī vienlaikus ar nākošā Komisijas sastāva pilnvarām un uz tādu pašu pilnvaru termiņu, kā Komisijai, ka viņu iecels saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 17. un 18. panta noteikumiem.

13. Deklarācija par kopējo ārpolitiku un drošības politiku

Konference uzsver, ka Līguma par Eiropas Savienību noteikumi par kopējo ārpolitiku un drošības politiku, tostarp par Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos biroja izveidi un Ārējās darbības dienesta izveidi, neskar ne dalībvalstu pašreizējo atbildību par to ārpolitikas izstrādi un īstenošanu, ne to valsts pārstāvniecības trešās valstīs un starptautiskās organizācijās.

Konference arī atgādina, ka noteikumi par kopējo drošības un aizsardzības politiku neskar dalībvalstu drošības un aizsardzības politikas īpašo būtību.

Tā uzsver, ka Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm vēl aizvien būs saistoši Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu noteikumi un, jo īpaši, Drošības padomes un to locekļu galvenā atbildība par starptautiska miera un drošības uzturēšanu.

14. Deklarācija par kopējo ārpolitiku un drošības politiku

Papildus īpašajiem noteikumiem un procedūrām, kas minētas Līguma par Eiropas Savienību 24. panta 1. punktā, Konference uzsver, ka noteikumi, kas attiecas uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku, tostarp attiecībā uz Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un Ārējās darbības dienestu, neietekmēs katras dalībvalsts spēkā esošo juridisko pamatu, atbildību un pilnvaras saistībā ar tās ārpolitikas formulēšanu un īstenošanu, tās valsts diplomātisko dienestu, attiecības ar trešām valstīm un dalību starptautiskās organizācijās, tostarp dalībvalsts dalību Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomē.

Konference arī norāda, ka noteikumi, kas attiecas uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku, nedod Komisijai jaunas pilnvaras ierosināt lēmumus, nedz arī palielina Eiropas Parlamenta lomu.

Konference arī atgādina, ka noteikumi par Eiropas kopējo drošības un aizsardzības politiku neskar dalībvalstu drošības un aizsardzības politikas īpašo būtību.

15. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienību 27. pantu

Konference paziņo, ka, tiklīdz būs parakstīts Lisabonas līgums, Padomes ģenerālsekretāram, Augstajam Pārstāvim kopējās ārpolitikas un drošības politikas jautājumos, Komisijai un dalībvalstīm būtu jāsāk sagatavošanās darbi saistībā ar Eiropas Ārējās darbības dienestu.

16. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienību 55. panta 2. punktu

Konference uzskata, ka iespēja veikt oficiālus Līgumu tulkojumus 55. panta 2. punktā minētajās valodās palīdz sasniegt mērķi, ar kuru Savienība apņēmusies ievērot tās kultūru un valodu daudzveidības bagātību, kā noteikts 3. panta 3. punkta ceturtajā daļā. Šajā kontekstā Konference apstiprina Savienības saikni ar Eiropas kultūru daudzveidību un īpašo uzmanību, ko tā turpinās veltīt šīm un citām valodām.

Konference iesaka tām dalībvalstīm, kas vēlas izmantot 55. panta 2. punktā doto iespēju, sešos mēnešos pēc tam, kad parakstīts Lisabonas līgums, Padomei darīt zināmu to valodu vai tās valodas, kurās tulkos Līgumus.

17. Deklarācija par Savienības tiesību aktu augstāku spēku

Konference atgādina, ka saskaņā ar iedibināto Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, Līgumiem un tiesību aktiem, ko Savienība ir pieņēmusi, pamatojoties uz Līgumiem, ir augstāks spēks nekā dalībvalstu tiesību aktiem, ievērojot nosacījumus, kuri noteikti ar attiecīgo judikatūru.

Turklāt Konference ir nolēmusi šim nobeiguma aktam pievienot Padomes Juridiskā dienesta atzinumu par EK tiesību aktu augstāku spēku tādā redakcijā, kā tas iekļauts dokumentā 11197/07 (JUR 260):

"Padomes Juridiskā dienesta

2007. gada 22. jūnija atzinums

No Eiropas Kopienų Tiesas judikatūras izriet, ka EK tiesību aktu augstāks spēks ir Kopienas tiesību pamatprincips. Tiesa uzskata, ka šis princips pieder pie Eiropas Kopienas īpašajām iezīmēm. Tad, kad pieņēma pirmo šīs iedibinātās judikatūras spriedumu (*Costa/ENEL*, 1964. gada 15. jūlijs, Lieta 6/64 ⁽¹⁾), Līgumā tiesību aktu augstāks spēks nebija minēts. Tagad vēl arvien ir tāpat. Apstāklis, ka princips par tiesību aktu augstāku spēku nebūs minēts jaunajā Līgumā, nekādi negroza šā principa esamību un Eiropas Kopienų Tiesas pastāvošo judikatūru..

(¹) "Tādējādi (..) tiesības, kas izriet no līguma – neatkarīga tiesību avota – to īpašo un oriģinālo iezīmju dēļ nevarētu atcelt ar attiecīgas valsts tiesību aktu noteikumiem, lai kā tie būtu formulēti, neatņemot tām Kopienas tiesību iezīmes un neliekot apšaubīt pašu Kopienas juridisko pamatu." "

18. Deklarācija attiecībā uz kompetenču robežām

Konference uzsver, ka saskaņā ar Savienības un dalībvalstu kompetenču sadalījuma sistēmu, kas paredzēta Līgumā par Eiropas Savienību un Līgumā par Eiropas Savienības darbību, kompetences, kas Līgumos nav piešķirtas Savienībai, paliek dalībvalstīm.

Ja kādā konkrētā jomā Līgumi piešķir Savienībai kompetenci, kas ir kopīga ar dalībvalstīm, dalībvalstis īsteno savu kompetenci tad, ja Savienība nav īstenojusi savu kompetenci vai ir nolēmusi tās īstenošanu pārtraukt. Pēdējā no minētajām situācijām rodas, ja attiecīgās ES iestādes nolemj atcelt leģislatīvu aktu, jo īpaši lai labāk nodrošinātu, ka tiek nemainīgi ievēroti subsidiaritātes un proporcionalitātes principi. Padome - pēc vienas vai vairāku dalībvalstu (dalībvalstu pārstāvju) ierosinājuma un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 241. pantu - var lūgt Komisiju iesniegt priekšlikumus leģislatīva akta atcelšanai. Konference pauž gandarījumu par Komisijas paziņojumu, ka tā šiem lūgumiem pievērsīs īpašu uzmanību.

Tāpat Starpvaldību konferencē sanākušie dalībvalstu valdību pārstāvji saskaņā ar parasto pārskatīšanas procedūru, kas paredzēta Līguma par Eiropas Savienību 48. panta 2. līdz 5. punktā, var nolemt grozīt Līgumus, kuri ir Savienības izveides pamatā, tostarp paplašināt vai sašaurināt kompetences, kas minētajos Līgumos piešķirtas Savienībai.

19. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 8. pantu

Konference uzskata, ka cenšoties samazināt nevienlīdzību starp vīriešiem un sievietēm, Savienības dažādu politiku mērķis būs cīnīties pret visu veidu sadzīves vardarbību. Dalībvalstīm būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai novērstu šādas kriminālsodāmas darbības un par sodītu par tām, un lai atbalstītu un aizsargātu cietušos.

20. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 16. pantu

Konference paziņo, ka visos gadījumos, kad noteikumi par personas datu aizsardzību, kurus paredzēts pieņemt, pamatojoties uz 16. pantu, varētu tieši skart valsts drošību, jāpievērš īpaša uzmanība konkrētā gadījuma apstākļiem. Tā atgādina, ka pašreiz piemērojamos tiesību aktos (jo īpaši Direktīvā 95/46/EK) ir iekļautas īpašas atkāpes šajā sakarā.

21. Deklarācija par personas datu aizsardzību tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās un policijas sadarbībā

Konference atzīst, ka personas datu īpašo iezīmju dēļ var būt nepieciešami īpaši noteikumi par šo datu aizsardzību un par to brīvu apriti tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās un policijas sadarbībā, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 16. pantu.

22. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 48. pantu un 79. pantu

Konference uzskata: ja tāda tiesību akta projekts, kas balstās uz 79. panta 2. punktu, varētu ietekmēt kādas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas svarīgus aspektus, tostarp tās piemērošanas jomu, izmaksas vai finanšu struktūru, vai varētu ietekmēt tās sistēmas finansiālo līdzsvaru, kā izklāstīts 48. panta 2. daļā, šīs dalībvalsts intereses attiecīgi ievēro.

23. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 48. panta otro daļu

Konference atgādina, ka šādā gadījumā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 15. panta 4. punktu Eiropadome lēmumus pieņem, ievērojot konsensa principu.

24. Deklarācija par to, ka Eiropas Savienība ir tiesību subjekts

Konference apstiprina, ka apstāklis, ka Eiropas Savienība ir tiesību subjekts, nekādā veidā nedos Savienībai pilnvaras pieņemt tiesību aktus vai rīkoties ārpus kompetencēm, ko dalībvalstis tai ir piešķirušas Līgumos.

25. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 75. un 215. pantu

Konference atgādina, ka pamattiesību un pamatbrīvību ievērošana nozīmē, jo īpaši, pienācīgu uzmanību pret attiecīgo personu un subjektu procesuālo tiesību aizsardzību un ievērošanu. Šajā nolūkā un lai garantētu lēmumu, ar kuriem personām un subjektiem piemēro ierobežojošus pasākumus, pilnīgu izskatīšanu tiesā, šādi lēmumi ir jāpamato ar skaidriem un konkrētiem kritērijiem. Šie kritēriji būtu jāizstrādā atbilstīgi katra ierobežojošā pasākuma īpatnībām.

26. Deklarācija par dalībvalsts nepiedalīšanos kādā pasākumā, kas ierosi- nāts, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību Trešās daļas V sadaļu

Konference paziņo, ka ja kāda dalībvalsts izvēlas nepiedalīties pasākumā, kas ierosināts, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību Trešās daļas V sadaļu, Padome veiks padziļinātas pārrunas par iespējamām sekām, attiecīgajai dalībvalstij nepiedaloties šajā pasākumā.

Turklāt jebkura dalībvalsts var aicināt Komisiju izvērtēt situāciju, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 116. pantu.

Iepriekšējās daļas neskar dalībvalstu iespēju ar šo jautājumu vērsties pie Eiropadomes.

**27. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību
85. panta 1. punkta otro daļu**

Konference uzskata, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību 85. panta 1. punkta otrajā daļā minētajā regulā būtu jāņem vērā valstu iekšējie noteikumi un prakse saistībā ar kriminālvajāšanas uzsākšanu.

**28. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību
98. pantu**

Konference pieņem zināšanai, ka 98. panta noteikumus piemēro saskaņā ar pastāvošo praksi. Tekstu "pasākumus, kas (...) vajadzīgi, lai kompensētu saimnieciskās grūtības, ko dažu Vācijas Federatīvās Republikas apgabalu saimniecībai radījusi Vācijas sadalīšana" interpretē saskaņā ar pastāvošo Eiropas Savienības Tiesas judikatūru.

**29. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 107.
panta 2. punkta c) apakšpunktu**

Konference pieņem zināšanai, ka 107. panta 2. punkta c) apakšpunktu interpretē saskaņā ar pastāvošo Eiropas Savienības Tiesas judikatūru attiecībā uz noteikumu piemērošanu atbalstam, ko piešķir dažiem Vācijas Federatīvās Republikas apvidiem, kurus iespaidojusi Vācijas sadalīšana.

**30. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību
126. pantu**

Attiecībā uz 126. pantu Konference apstiprina, ka Savienības un dalībvalstu ekonomikas un fiskālā politika balstās uz diviem svarīgiem pīlāriem – izaugsmes potenciāla palielināšanas un pareiza budžeta stāvokļa nodrošināšanas. Svarīgs instruments šo mērķu sasniegšanā ir Stabilitātes un izaugsmes pakts.

Konference vēlreiz apstiprina savu apņemšanos ievērot noteikumus, kas attiecas uz Stabilitātes un izaugsmes paktu, ņemot tos par pamatu budžeta politiku koordinācijai Eiropas Savienības dalībvalstīs.

Konference apstiprina to, ka uz noteikumiem pamatota sistēma ir labākā garantija, lai tiktu ievērotas saistības un lai pret visām dalībvalstīm būtu vienāda attieksme.

Šajā sakarā Konference arī vēlreiz apliecina atbalstu Lisabonas stratēģijas mērķiem: darba vietu radīšanai, strukturālajām reformām un sociālajai kohēzijai.

Savienība tiecas sasniegt līdzsvarotu ekonomikas izaugsmi un cenu stabilitāti. Tādēļ ekonomikas un budžeta politikās ir jānosaka pareizās prioritātes, kas virzītas uz ekonomikas reformām, jaunievedumiem, konkurētspēju, privātu ieguldījumu stiprināšanu, kā arī patēriņa veicināšanu ekonomikas vājas izaugsmes posmos. Tas būtu jāatspoguļo budžeta jomā pieņemto lēmumu

virzībā valstu un Savienības līmenī, jo īpaši, pārstrukturizējot valsts ieņēmumus un izdevumus, vienlaicīgi ievērojot budžeta disciplīnu atbilstīgi Līgumiem un Stabilitātes un izaugsmes paktam.

Problēmas ekonomikas un budžeta jomās, ar ko saskaras dalībvalstis, uzsver, cik nozīmīga ir pareiza budžeta politika visa ekonomikas attīstības procesa gaitā.

Konference ir vienisprātis, ka dalībvalstīm būtu aktīvi jāizmanto ekonomiskās atveseļošanās periodi, lai konsolidētu valsts finanses un uzlabotu to budžeta stāvokli. Mērķis ir pakāpeniski panākt budžeta atlikumu uzplaukuma periodos, radot iespēju atvieglot ekonomikas lejupejas posmu grūtības un tādējādi sniedzot ieguldījumu valsts finanšu noturīgā ilgtspējā.

Dalībvalstis gaida no Komisijas priekšlikumus, kā arī turpmākus priekšlikumus no dalībvalstīm saistībā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta izpildes stiprināšanas un vienkāršošanas iespējām. Dalībvalstis veiks nepieciešamos pasākumus, lai veicinātu savu ekonomiku izaugsmes potenciālu. Uzlabota ekonomikas politikas koordinācija varētu sekmēt šī mērķa sasniegšanu. Šī deklarācija neskar debates par Stabilitātes un izaugsmes pakta nākotnē.

31. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 156. pantu

Konference apliecina, ka 156. pantā minētās politikas ir galvenokārt dalībvalstu kompetencē. Savienības līmenī veicamajiem sekmēšanas un koordinācijas pasākumiem saskaņā ar šajā daļā minētajiem noteikumiem ir papildinošs raksturs. Tās kalpo sadarbības stiprināšanai starp dalībvalstīm, nevis valstu sistēmu saskaņošanai. Ņemot vērā sociālo partneru atbildību, šie noteikumi neskar tās garantijas un praksi, kādas pastāv katrā atsevišķā dalībvalstī.

Šī deklarācija neskar tos Līgumu noteikumus, ar kuriem piešķir kompetenci Savienībai, tostarp sociālajā jomā.

32. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 168. panta 4. punkta c) apakšpunktu

Konference paziņo, ka ar pasākumiem, kurus pieņems, piemērojot 168. panta 4. punkta c) apakšpunktu, jāņem vērā kopējie drošības mērķi un to mērķim jābūt noteikt augstas kvalitātes un drošības normas, ja valstu noteiktās normas, kas ietekmē iekšējo tirgu, citādi traucētu sasniegt augstu cilvēka veselības aizsardzības līmeni.

**33. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību
174. pantu**

Konference uzskata, ka atsauci uz "salām" 174. pantā var attiecināt uz salu valstīm pilnībā, ja ir izpildīti nepieciešamie kritēriji.

**34. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību
179. pantu**

Konference ir vienisprātis, ka Savienības darbība zinātnes un tehnoloģijas attīstības jomā attiecīgi ņems vērā dalībvalstu zinātnes politikas pamatorientāciju un izvēli.

**35. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību
194. pantu**

Konference uzskata, ka 194. pants neskar dalībvalstu tiesības veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu savu energoapgādi saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti 347. pantā.

**36. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību
218. pantu par to, kā dalībvalstīm apspriest un slēgt starptautiskus nolīgumus attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu**

Konference apstiprina, ka dalībvalstis var apspriest un slēgt nolīgumus ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām jomās, uz kurām attiecas Trešās daļas V sadaļas 3., 4. un 5. nodaļas, ciktāl šādi nolīgumi atbilst Savienības tiesībām.

**37. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību
222. pantu**

Neskarot pasākumus, kurus Savienība pieņēmusi, lai ievērotu solidaritātes saistības attiecībā uz dalībvalsti, kura ir teroristu uzbrukuma objekts vai dabas vai cilvēku izraisītas katastrofas upuris, neviens no 222. panta noteikumiem neparedz ietekmēt citas dalībvalsts iespēju izvēlēties vispiemērotākos līdzekļus savas solidaritātes saistību ievērošanai attiecībā uz šo dalībvalsti.

**38. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību
252. pantu par ģenerālvokātu skaitu Tiesā**

Konference paziņo, ka, ja saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 252. panta pirmo daļu Tiesa pieprasīs palielināt ģenerālvokātu skaitu par trim (no astoņiem līdz vienpadsmit), Padome vienprātīgi vienosies par šādu palielinājumu.

Šādā gadījumā konference vienojas, ka Polijai, tāpat kā pašlaik Vācijai, Francijai, Itālijai, Spānijai un Apvienotajai Karalistei būs pastāvīgs ģenerālvokāts un tā vairs nepiedalīsies rotācijas sistēmā; savukārt esošajā rotācijas sistēmā notiks piecu, nevis trīs ģenerālvokātu rotācija.

**39. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību
290. pantu**

Konference ņem vērā Komisijas nodomu turpināt konsultēties ar dalībvalstu ieceltiem ekspertiem, sagatavojot deleģētos tiesību aktus finanšu pakalpojumu jomā saskaņā ar tās iedibināto praksi.

**40. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību
329. pantu**

Konference paziņo, ka dalībvalstis, iesniedzot lūgumu izveidot ciešāku sadarbību, var norādīt, vai tās jau šajā posmā vēlas izmantot 333. panta noteikumus, kas paredz kvalificēta vairākuma balsošanas paplašināšanu vai parasto likumdošanas procedūru.

**41. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 352.
pantu**

Konference paziņo, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību 352. panta 1. punktā iekļautā atsauce uz Savienības mērķiem ir atsauce uz mērķiem, kas noteikti Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 2. un 3. punktā, un mērķiem, kas noteikti minētā Līguma 3. panta 5. punktā attiecībā uz ārējo darbību saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību Piekto daļu. Tāpēc nav iespējams, ka ar darbību, kuras pamatā ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 352. pants, tiek sasniegt tikai Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 1. punktā noteiktos mērķus. Šajā sakarā Konference norāda, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 31. panta 1. punktu kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā nevar pieņemt leģislatīvus aktus.

**42. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību
352. pantu**

Konference uzsver, ka – saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas iedibināto judikatūru – Līguma par Eiropas Savienības darbību 352. pantu, kas ir tādas iestāžu sistēmas neatņemama daļa, kura pamatojas uz pilnvaru piešķiršanas principu, nevar izmantot par pamatu, lai paplašinātu Savienības pilnvaru piemērošanas jomu, pārsniedzot vispārējo sistēmu, kas izveidota ar Līgumu noteikumiem vispār un jo īpaši ar noteikumiem, kuros paredzēti Savienības uzdevumi un darbības. Minēto pantu nekādā ziņā nevar izmantot kā pamatu, lai pieņemtu noteikumus, ar kuriem pēc būtības tiktu grozīti Līgumi, neievērojot tajos šim mērķim paredzētās procedūras.

**43. Deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību
355. panta 6. punktu**

Augstās Līgumslēdzējas Puses ir vienisprātis, ka Eiropadome, piemērojot 355. panta 6. punktu, pieņems lēmumu, kas mainīs Majotas statusu attiecībā uz Savienību, lai atzītu šo teritoriju par vistālāko reģionu 355.a panta 1. punkta un 349. panta nozīmē, kad Francijas varas iestādes Eiropadomei un Komisijai darīs zināmu, ka to pieļauj pārmaiņas pašreizējā salas iekšējā statusā.

B. DEKLARĀCIJAS PAR PROTOKOLIEM, KAS PIEVIENOTI LĪGUMIEM

44. Deklarācija attiecībā uz 5. panta Protokolā par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā

Konference norāda, ka gadījumā, ja dalībvalsts saskaņā ar 5. panta 2. punktu Protokolā par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā ir paziņojusi, ka tā nevēlas iesaistīties kāda priekšlikuma vai ierosmes īstenošanā, šo paziņojumu var atsaukt jebkurā laikā, pirms pieņem pasākumu, ar ko izvērs Šengenas *acquis*.

45. Deklarācija attiecībā uz 5. panta 2. punktu Protokolā par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā

Konference paziņo, ka gadījumā, ja Apvienotā Karaliste vai Īrija pauž Padomei nodomu nepiedalīties pasākumā, ar ko izvērs kādu Šengenas *acquis* daļu, ko Apvienotā Karaliste vai Īrija īsteno, Padome padziļināti apspriedīs, kādas var būt iespējamās sekas, ja attiecīgā dalībvalsts nepiedalās šajā pasākumā. Padomes apspriedēs būtu jāņem vērā Komisijas norādes par šā priekšlikuma saistību ar Šengenas *acquis*.

46. Deklarācija attiecībā uz 5. panta 3. punktu Protokolā par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā

Konference atgādina, ka gadījumā, ja Padome nepieņem lēmumu pēc jautājuma pirmās izskatīšanas pēc būtības, Komisija var iesniegt Padomei grozītu priekšlikumu par atkārtotu būtisku jautājuma izskatīšanu pēc būtības ne vēlāk kā 4 mēnešu laikā.

47. Deklarācija attiecībā uz 5. panta 3., 4. un 5. punktu Protokolā par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā

Konference norāda, ka nosacījumos, kas jānosaka lēmumā, kurš minēts 5. panta 3., 4., vai 5. punktā Protokolā par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā, var paredzēt, ka attiecīgām dalībvalstīm vajadzības gadījumā būs jāuzņemas tiešas finansiālās sekas, kas nenovēršami radīsies, vairs neīstenojot dažus vai visus *acquis*, kas minēti jebkurā lēmumā, ko Padome pieņem saskaņā ar šā protokola 4. pantu.

48. Deklarācija attiecībā uz Protokolu par Dānijas nostāju

Konference pieņem zināšanai, ka attiecībā uz tiesību aktiem, kurus Padome pieņem pati vai kopīgi ar Eiropas Parlamentu, un kuros ietverti Dānijai piemērojami noteikumi, kā arī noteikumi, kas Dānijai nav piemērojami, jo to pamatā ir tiesību akti, uz kuriem attiecas Protokola par Dānijas nostāju I daļa, Dānija paziņo, ka tā neizmantos savas balsstiesības, lai kavētu tādu pasākumu pieņemšanu, kas neattiecas uz Dāniju.

Turklāt Konference pieņem zināšanai, ka, pamatojoties uz Konferences deklarāciju par 222. pantu, Dānija paziņo, ka Dānija, veicot darbības un īstenojot tiesību aktus saskaņā ar 222.r pantu, tajos piedalīsies saskaņā ar I un II daļu Protokolā par Dānijas nostāju.

49. Deklarācija par Itāliju

Konference pieņem zināšanai, ka Protokols par Itāliju, kas 1957. gadā pievienots Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumam, ņemot vērā grozījumus, kas izdarīti, pieņemot Līgumu par Eiropas Savienību, paredz turpmāk izklāstīto:

"AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

VĒLOTIES atrisināt dažas konkrētas problēmas, kas saistītas ar Itāliju,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno šim Līgumam.

KOPIENAS DALĪBVALSTIS

ŅEM VĒRĀ to, ka Itālijas valdība īsteno desmit gadu ekonomiskās izaugsmes programmu, lai līdzsvarotu Itālijas tautsaimniecības struktūru, attīstot infrastruktūru mazāk attīstītajos reģionos Dienviditālijā un Itālijas salās, kā arī radot jaunas darbavietas, lai novērstu bezdarbu;

ATGĀDINA, ka šīs Itālijas valdības programmas principus un mērķus ir apsvērušas un apstiprinājušas starptautiskās sadarbības organizācijas, kuru dalībnieces ir Kopienas dalībvalstis;

ATZĪST, ka Itālijas programmas mērķu sasniegšana ir vispārējās interesēs;

VIENOJAS ieteikt Kopienas iestādēm izmantot visas šajā Līgumā paredzētās metodes un procedūras un, jo īpaši, atbilstīgi izlietot Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Sociālā fonda resursus, lai Itālijas valdībai atvieglotu šā uzdevuma izpildi;

UZSKATA, ka, piemērojot šo Līgumu, Kopienas iestādēm būtu jāņem vērā ilgstoši centieni, kas jāīsteno Itālijas ekonomikā tuvākajos gados, kā arī tas, ka vēlams izvairīties no bīstamiem satricinājumiem, jo īpaši, maksājumu bilancē vai saistībā ar nodarbinātības līmeni, kas varētu traucēt šā Līguma piemērošanu Itālijā;

ATZĪST, ka gadījumā, ja piemēro 109.h un 109.i pantu, būs jāparūpējas, lai pasākumi, kas jāveic Itālijas valdībai, netraucētu tai pabeigt ekonomiskās izaugsmes un iedzīvotāju dzīves līmeņa celšanas programmu."

50. Deklarācija attiecībā uz Protokola par pārejas noteikumiem 10. pantu

Konference aicina Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju saskaņā ar savām pilnvarām attiecīgos gadījumos un, ja iespējams, Protokola par pārejas noteikumiem 10. panta 3. punktā minētajā piecu gadu termiņā censties pieņemt tiesību aktus, ar ko groza vai aizstāj šā protokola 10. panta 1. punktā minētos aktus.

C. DALĪBVALSTU DEKLARĀCIJAS

51. Beļģijas Karalistes deklarācija par valstu parlamentiem

Beļģija precizē, ka saskaņā ar tās konstitucionālajām tiesībām gan Pārstāvju palāta un Federālā parlamenta Senāts, gan kopienas un reģionu parlamentārās asamblejas, ņemot vērā Savienības īstenoto kompetenci, darbojas kā valsts parlamentārās sistēmas sastāvdaļas vai valsts parlamenta palātas.

52. Beļģijas Karalistes, Bulgārijas Republikas, Vācijas Federatīvās Republikas, Grieķijas Republikas, Spānijas Karalistes, Itālijas Republikas, Kipras Republikas, Lietuvas Republikas, Luksemburgas Lielhercogistes, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Austrijas Republikas, Portugāles Republikas, Rumānijas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas deklarācija par Eiropas Savienības simboliem

Beļģija, Bulgārija, Vācija, Grieķija, Spānija, Itālija, Kipra, Lietuva, Luksemburga, Ungārija, Malta, Austrija, Portugāle, Rumānija, Slovēnija un Slovākija paziņo, ka tās turpinās uzskatīt karogu, kurā ir divpadsmit zelta zvaigžņu aplis uz zila fona, himnu, kas ir fragments no "Odas priekam" no Ludviga van Bēthovena Devītās simfonijas, moto "Vienoti dažādībā", euro kā Eiropas Savienības valūtu un Eiropas dienu – 9. maiju – kā simbolus, ar ko apliecina Eiropas Savienības iedzīvotāju kopību un viņu saikni ar to.

53. Čehijas Republikas deklarācija par Eiropas Savienības Pamattiesību hartu

1. Čehijas Republika atgādina, ka Eiropas Savienības Pamattiesību hartas noteikumi attiecas uz Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām, ievērojot subsidiaritātes principu un Eiropas Savienības un tās dalībvalstu kompetenču sadalījumu, kā vēlreiz apliecināts deklarācijā Nr. 18 attiecībā uz kompetenču robežām. Čehijas Republika uzsver, ka tās noteikumi attiecas uz dalībvalstīm tikai tad, ja tās īsteno Savienības tiesību aktus, nevis tad, ja tās pieņem un īsteno valsts tiesību aktus neatkarīgi no Savienības tiesību aktiem.

2. Čehijas Republika arī uzsver, ka ar Hartu netiek paplašināta Savienības tiesību piemērošanas joma un Savienībai netiek noteiktas nekādas jaunas kompetences. Ar to netiek samazināta attiecīgās valsts tiesību piemērošanas joma un netiek ierobežotas nekādas pašreizējās attiecīgās valsts iestāžu kompetences šajā jomā.

3. Čehijas Republika uzsver – ciktāl Hartā ir atzītas pamattiesības un pamatprincipi, kuru pamatā ir dalībvalstu kopējas konstitucionālās tradīcijas, šīs tiesības un principus interpretē saskaņā ar minētajām tradīcijām.

4. Čehijas Republika turklāt uzsver, ka nekas no Hartā noteiktā nav interpretējams kā tāds, kas ierobežo vai negatīvi ietekmē cilvēktiesības un pamatbrīvības, kuras atzītas attiecīgās to piemērošanas jomās Savienības tiesību aktos un starptautiskās konvencijās, kurām pievienojusies Savienība vai visas dalībvalstis, tostarp Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā un dalībvalstu konstitūcijās.

54. Vācijas Federatīvās Republikas, Īrijas, Ungārijas Republikas, Austrijas Republikas un Zviedrijas Karalistes deklarācija

Vācija, Īrija, Ungārija, Austrija un Zviedrija norāda uz to, ka Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma galvenajos noteikumos būtiski grozījumi nav izdarīti kopš tā stāšanās spēkā, un tie ir jāatjaunina. Tādēļ tās atbalsta domu par dalībvalstu valdību pārstāvju konferenci, kas būtu jāsasauc, cik vien drīz iespējams.

55. Spānijas Karalistes un Lielbritānijas, un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes deklarācija

Līgumi attiecas uz Gibraltāru kā Eiropas teritoriju, par kura ārējām attiecībām ir atbildīga kāda no dalībvalstīm. Tas neietver izmaiņas iesaistīto dalībvalstu attiecīgajās nostājās.

56. Īrijas deklarācija attiecībā uz 3. pantu protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu

Īrija apstiprina savu atbalstu Savienībai kā brīvības, drošības un tiesiskuma telpai, kurā tiek ievērotas pamattiesības un dalībvalstu atšķirīgās tiesiskās sistēmas un tradīcijas, garantējot to pilsoņiem augsta līmeņa drošību.

Tādēļ Īrija paziņo savu ciešo apņemšanos, cik iespējams, izmantot Protokola par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju 3. pantā minētās tiesības attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu piedalīties pasākumu pieņemšanā, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību Trešās daļas V sadaļu.

Īrija jo īpaši, cik vien iespējams, piedalīsies policijas sadarbības jomā.

Turklāt Īrija atgādina, ka saskaņā ar Protokola 8. pantu tā var rakstiski paziņot Padomes priekšsēdētājam, ka vairs nevēlas, lai uz to attiektos šā Protokola noteikumi. Īrija plāno pārskatīt šīs kārtības norisi trīs gadu laikā pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā.

57. Itālijas Republikas deklarācija par Eiropas Parlamenta sastāvu

Itālija konstatē, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 10. un 14. pantu Eiropas Parlaments sastāv no Savienības pilsoņu pārstāvjiem un pilsoņu pārstāvība ir līdzsvaroti proporcionāla.

Itālija konstatē arī, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 9. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 20. pantu ikviena persona, kam ir kādas dalībvalsts pilsonība, ir Savienības pilsonis.

Attiecīgi Itālija uzskata, ka, neskarot lēmumu par 2009. līdz 2014. gada pilnvaru termiņu, jebkādā Eiropadomes lēmumā, kas pieņemts pēc Eiropas Parlamenta ierosmes un ar tā atbalstu, un kurā ir noteikts Eiropas Parlamenta sastāvs, ir jāievēro 14. panta 2. punkta pirmajā daļā noteiktie principi.

58. Latvijas Republikas, Ungārijas Republikas un Maltas Republikas deklarācija par vienotās valūtas nosaukuma rakstību Līgumos

Latvija, Ungārija un Malta, neierobežojot Eiropas Savienības vienotās valūtas, uz kuru izdarīta atsauce Līgumos, nosaukuma vienādoto rakstību uz banknotēm un monētām, paziņo, ka Līgumu latviešu, ungāru un maltiešu tekstā izmantotā vienotās valūtas nosaukuma rakstība, ieskaitot šā nosaukuma atvasinājumus, neietekmē pastāvošo latviešu, ungāru un maltiešu valodas rakstību.

59. Nīderlandes Karalistes deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 312. pantu

Nīderlandes Karaliste pievienosies lēmumam, kā minēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 312. panta 2. punkta otrajā daļā, tiklīdz, pārskatot minētā Līguma 311. panta 3. daļā norādīto lēmumu, būs rasts Nīderlandei pieņemams risinājums saistībā ar tās pārmērīgo negatīvo neto maksājuma pozīciju attiecībā pret Savienības budžetu.

60. Nīderlandes Karalistes deklarācija attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 355. pantu

Nīderlandes Karaliste paziņo, ka ierosinājumu par lēmumu, lai grozītu Nīderlandes Antiļu salu un/vai Arubas statusu attiecībā uz Eiropas Savienību, kā minēts 355. panta 6. punktā, iesniegs, tikai pamatojoties uz tādu lēmumu, kas saskan ar Nīderlandes Karalistes Statūtu noteikumiem.

61. Polijas Republikas deklarācija par Eiropas Savienības Pamattiesību hartu

Harta nekādā veidā neietekmē dalībvalstu tiesības izdot likumus sabiedrības morāles, ģimenes tiesību, kā arī cilvēku cieņas aizsardzības un cilvēku fiziskās un morālās neaizskaramības jomā.

62. Polijas Republikas deklarācija attiecībā uz Protokolu par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas piemērošanu Polijai un Apvienotajai Karalistei

Polija paziņo, ka, ņemot vērā sociālās kustības "Solidarnostj" tradīcijas un tās svarīgo ieguldījumu cīņā par sociālajām un darba tiesībām, Polija pilnībā ievēro Savienības tiesībās noteiktās sociālās un darba tiesības un jo īpaši tās, kas atkārtoti apstiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas IV sadaļā.

63. Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes deklarācija par termina "pilsoņi" definīciju

Attiecībā uz Līgumiem un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu vai arī uz jebkuru aktu, kas vai nu atvasināts no minētajiem Līgumiem, vai paliek spēkā saskaņā ar minētajiem Līgumiem, Apvienotā Karaliste atkārtoti deklarāciju, ar ko tā nākusi klajā 1982. gada 31. decembrī par termina "pilsoņi" definīciju, izņemot to, ka atsauce uz "Lielbritānijas atkarīgo teritoriju pilsoņiem" nozīmē "Lielbritānijas aizjūras teritoriju pilsoņus".

64. Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes deklarācija par balsstiesībām Eiropas Parlamenta vēlēšanās

Apvienotā Karaliste norāda, ka Līguma par Eiropas Savienību 14. panta un Līgumu pārējo noteikumu mērķis nav mainīt balsstiesību bāzi saistībā ar Eiropas Parlamenta vēlēšanām.

**65. Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes deklarācija par
Līguma par Eiropas Savienības darbību 75. pantu**

Apvienotā Karaliste pilnībā atbalsta enerģisku rīcību, lai pieņemtu finansiālas sankcijas, ar ko paredzēts novērst un apkarot terorismu un ar to saistītas darbības. Tādēļ Apvienotā Karaliste paziņo ieceri izmantot Protokola par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju 3. pantā minētās, ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu saistītās tiesības piedalīties visu to priekšlikumu pieņemšanā, kuri iesniegti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 75. pantu.
